

“Peri Kızıyla Çoban Hikâyesi,” hece vezni ve sade bir Türk-çe ile yazılmıştır. Her yaştan insanın keyifle okuyabileceği, çok güzel bir hikâyedir.

Şiirin açıklaması: Çok eski zamanda, Oğuz Han zamanında, Türkeli’nde, güzelliği dillere destan bir peri kızı yaşarmış. Meske-ni dağlarmış. Hemen hemen bütün erkekler ona aşıkmiş.

O ise hiç kimseye dönüp de bir kerecik bile bakmazmış. Oğuz Han, merak edip, kızı yanma çağırtmış ve ona yalnız olamayacağını, neslin güzelleşmesi için bir evlilik gerçekleştirmesini söyler. Kız da, zamanında bir çobanı sevdi-ğini, ancak, onu darılttığı için çekip gittiğini, bir daha dönmediğini, bu nedenle gönlünün tamamı ile kapalı olduğunu söyler. Ayrıca, kendisinin eşsiz bir güneş olduğunu, eşinin de olamayacağını belirtir. Hakan ise, varsın bulunmasın ama hele biz bir arayalım der. Kız razı olur. Kim kendisi ile evlenmek isterse, onu sihirli bîr oyunla sınava çekecektir. Haberler salınır, yaşlı-geç, güzel-çirkin bir yığın erkek bir yere toplanır. Peri kızı da gelir. Silkinir, kuş olur; sîlkinir kelebek olur; gül olur, inci olur. Bütün aşıkları bu hale şaşırırlar. Kimse onun gibi yapamaz. O esnada, bir çoban gelir ve ‘bir de ben talihimi deneyeyim’ der. Kız silkinir kuş olur, Hakan’ın otağına konar. Çoban silkinir kafes olur, gider kuşu yakalar. Birinci sınavı kazanmıştır. Bu sefer de kuş silkinir, inci olur. Kafes de parçalanır sedef olur. Çoban ikinci sınavı da kazanır. Kız incileri çoğaltır çiçekler açtırır, çoban da sedefleri kelebek yapar; kelebekler çiçeklerin etrafında uçuşur-lar.. Peri Kızı anlamıştır ki, bu çoban kendisini bırakıp giden eski eşidir... Seninle bir daha birlik olamam der. Çoban ise, vakti zamanında sitemlerinle beni yaraladın, al-dım başımı uzak diyarlara gittim. Şimdi bir daha beni yaralama, affet... Hakan bu duruma çok üzülür ve çobana mutluluk hakkındır, der. Peri Kızı’na dönerek, kızım yeter artık, bırak bu inadı, bun-dan başka sana eş olacak kimseyi bulamazsın...Kız Hakan’i din-ler. ..Düğün dernek kurulur, davul zurna vurulur..

Şiir:

Çok eski zamanda,
- Oğuz Han Hükümdarmış. –
İşitmiştim Turan’da
Bir peri kızı varmış.

Bu nazlı peri kızı,
Bu güzellik yıldızı,
Her gönülde bir sızı
Bırakarak yaşarmış.

İssiz dağlarda gezer,

Yokmuř izinden eser,
Bazen göründüęü yer,
Bir sihirli pınarmış.

Yüzü penbe bir řafak,
Glse gller açacak...
Yaşarmış Elden uzak,
Dostları obanlarmış.

Bu kız öyle güzel ki:
ıldırır aşkı belki.
O kadar muhayyel ki:
Akıllara zararmış.

Cefa imiř adeti!
Hiç yokmuř merhameti.
Sevmeyen bu afeti,
Sevenden bahtiyarmıř.

Vururlurmuř kalbinden,
Bir kere onu gören,
Aşıkları tahminen,
Gr saçları kadar mış.

Gençlerin yüzü solmuř,
Gözleri yařla dolmuř.
Ařkı bir afet olmuř,
Bütün cihanı sarmış...

Ulu Hakan Oğuz Han,
Bu kızı merak eder,
Görmek ister yakından.
ağırtır yanına.. Der:

Sevimli kız, güzel kız!
Dağ başlarında yalnız
Yaşıyorsun, bu neden?
Bu güzelliđinle sen
Bir sihirli güneşsin!

Sevimli kız, güzel kız!
Tek yaratmaz, Tanrımız
Kimseyi tabiatte.
Var bir eşin elbette,
Sen de birine eşsin!

Kız, böyle tek yaşamak
Yaraşır mı -hele bak! –
Senin gibi güzele?
Gel, karış artık 'El'e;
Neslimiz gzelleşsin!

Kız der ki: Ulu Hakan,
Ben de sevdim bir zaman.
Vaktile genç bir oban
Sevgilimdi, eşimdi;
Yalnızım fakat şimdi.

Dağlarda bahtiyar, şen,
Sevişerek yaşarken
Bir söz onu incitti;
Bana darıldı gitti.

Ne kendi geldi geri;
Ne duyuldu haberi..
İşte o günden beri
Hissizim, kayıtsızım;
Tek yaşayan bir kızım.

Hakan -düşünür biraz-
Der: Bu doğru olamaz!
Senin gibi güzel kız,
Daima böyle yalnız,
Dağ başında yaşar mı?
Kız der ki: Çare var mı?
Ben bir eşsiz güneşim,
Gösterin nerde eşim? ..
Sevenler beni belki,
Şu geniş göklerdeki
Yıldızlardan daha çok,
Fakat istediğim yok.
İnanın buna siz de;
Bulunmaz içinizde.